

Luominen: Alku kaiken perustana, osa 1

”Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan luona. Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.” (Joh. 1:1–4.)

Avaintekstit:

Joh. 1:1–3;
1. Moos. 1:3–5;
2. Moos. 20:8–11;
Ilm. 14:7;
Matt. 19:3–6;
Room. 5:12.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäiset luvut laskevat perustan koko muulle Raamatulle. Raamatun suuret opit ja opetukset perustuvat näihin ensimmäisiin lukuihin. Niissä näemme kolmiyhteisen Jumalan luonteen Isän, Pojan (Joh. 1:1–3; Hepr. 1:1, 2) ja Pyhän Hengen (1. Moos. 1:2) toimiessa keskinäisessä sopusoinnussa luoden maailman ja kaiken, mitä siinä on, huipentuen ihmiskunnan luomiseen (1. Moos. 1:26–28). Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta löytyy myös sapatti (1. Moos. 2:1–3), pahuuden alkuperä (1. Moos. 3), Messias ja pelastussuunnitelma (1. Moos. 3:15), maailmanlaajuinen tulva (1. Moos. 6–9), liitto (1. Moos. 1:28; 2:2, 3, 15–17; 9:9–17; 1. Moos. 15), kielten ja kansojen sekoittaminen (1. Moos. 10, 11) ja sukuluettelot, jotka antavat viitekehyksen raamatulliselle aikajärjestykselle luomisesta Abrahamiin asti (1. Moos. 5 ja 11). Näille ensimmäisille luvuille, jotka ovat tämän ja ensi viikon tutkistelun aiheenamme, perustuu myös käsityksemme Jumalan puhutun sanan voimasta (1. Moos. 1:3; 2. Tim. 3:16; Joh. 17:17), ihmisten luonteesta (1. Moos. 1:26–28), Jumalan luonteesta (Matt. 10:29, 30), miehen ja naisen välisestä avioliitosta (1. Moos. 1:27, 28; 2. Moos. 2:18, 21–25), maailmasta ja sen luonnonvaroista huolehtimisesta (1. Moos. 1:26; 2:15, 19) ja uuden luomisen luvutusta toivosta (Jes. 65:17; 66:22; Ilm. 21:1).

23.5. Kastejuhlapäivä

23.5. Katastrofiavun päivä

23.5. Kevään lähety sviikon erityisuhrilahja

Tämä tutkistelu on sapatiksi 23.5.2020

ALUSSA**Lue 1. Moos. 1:1. Mitä syvällisiä totuuksia tässä paljastetaan?**

Raamattu alkaa mitä ylevimmillä ja syvällisimmillä sanoilla, jotka ovat yksinkertaisia, mutta samalla mittaamattoman syvällisiä, kun niitä tutkitaan tarkasti. Itse asiassa tämä Raamatun ensimmäinen lause vastaa filosofian suurimpiin kysymyksiin siitä, keitä olemme, miksi olemme täällä ja miten tänne tulimme.

Jumala loi meidät tiettyyn aikaan menneisyydessä. Emme kehittyneet tyhjästä emmekä sattumalta, kuten tämän hetkinen tiedemalli alkuperästämme opettaa. Darwinistinen evoluutioteoria on kaikella tapaa ristiriidassa Raamatun kanssa. Joidenkin yritykset nähdä se sopusointuisena Raamatun kanssa saa kristityt näyttämään typeriltä.

Jumala loi meidät absoluuttisen tarkalla hetkellä tietynä aikana: "Alussa". Tämä tarkoittaa, että Jumala oli olemassa jo ennen alkua. Jumala oli siis olemassa jo ennen kuin aika luotiin ja se sai ilmaisunsa illan ja aamun päivärytmissä sekä kuukausien ja vuosien kierrossa, jotka kaikki liittyvät siihen suhteeseen, jossa maapallo on aurinkoon ja kuuhan nähden. Tämä ehdottoman tarkka alku saa vahvistusta myös muista raamatunpaikoista, jotka vakuuttavat Jumalan luomistyön luonnetta ja tapaa (Joh. 1:1-3).

Lue Joh. 1:1-3 ja Hepr. 1:1, 2. Kuka oli toimijana luomisessa? Mieti, mitä tarkoittaa, että hän myös kuoli ristillä?

Raamattu opettaa, että Jeesus oli luomisessa mukana: "Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on." (Joh. 1:3, RK 2012.) Jeesuksen välityksellä hän myös on luonut maailmat" (Hepr. 1:2). Koska kaikella on alkunsa Jeesuksessa, meillä on toivo siitä, että lopussa hän vie aloittamansa työn päätökseen, koska hän on *alfa* ja *omega*, ensimmäinen ja viimeinen (Ilm. 1:8; Ilm. 22:13).

Mitä merkitystä sillä on, että tiedämme olevamme Jumalan luomia? Kuvittele, ettet uskoisi tähän. Miten eri tavalla näkisit itsesi ja toiset? Miksi?

LUOMIS- PÄIVÄT

Viime vuosina on esitetty ajatusta, ettei luomisviikkoa tulisi tarkastella kirjaimellisena viikkona vaan kielikuvallisena vertauksena, jopa myyttinä. Tällainen ajattelu on noussut evoluutioteorian myötä, jossa oletetaan, että elämä olisi kehittynyt maapallolle pitkien aikojen kuluessa.

Mitä Raamattu opettaa aiheesta? Miksi 1. Moos. 1. luvun ”päivät” tulisi ymmärtää kirjaimellisina eikä kuvainnollisina päivinä?

Lue 1. Moos. 1:3-5 ja 2. Moos. 20:8-11. Miten käsitettä ”päivä” käytetään näissä asiayhteyksissä?

Heprean kielen sanaa *jōm*, ’päivä’, käytetään johdonmukaisesti koko luomiskertomuksessa kuvaamaan kirjaimellisia päiviä. Mikään koko luomiskertomuksessa ei viittaa siihen, että sanalla olisi tarkoitettu muuta kuin kirjaimellista päivää, samaan tapaan kuin ymmärrämme päivän nykyäänkin.

On mielenkiintoista, että Jumala itse antaa nimen tälle ensimmäiselle ajan yksikölle (1. Moos. 1:5). *Jōm* eli päivä määritellään seuraavasti: tuli ilta ja tuli aamu (1. Moos. 1:5, 8 jne.). Sana on yksikössä, ei monikossa: sillä siis tarkoitettiin nimenomaan yhtä päivää.

Niinpä nuo luomisen seitsemän päivää tulee ymmärtää täydellisenä aikayksikkönä, joka alkaa perusluvulla *ehād*, ’yksi,’ ja jatkuu järjestyslukuilla (toinen, kolmas, neljäs jne.) Tämä kaava luo peräkkäisten päivien jakson, joka huipentuu seitsemänteen päivään. Mikään sanojen käytössä tai itse kertomuksessa ei osoita, että päivien välissä olisi aukkoja. Luomisen seitsemän päivää ovat samanlaisia päiviä kuin millaisiksi me määrittelemme päivät nykyäänkin.

Päivien kirjaimellista luonnetta pidettiin itsestään selvyytenä myös silloin, kun Jumala omalla sormellaan kirjoitti neljännen käskyn osoittaen, että seitsemännen päivän sapatti lepää kirjaimellisen seitsenpäiväisen luomisviikon tuomalla perustalla.

Raamatussa kerrotaan uudelleen luomisesta, joka tapahtuu silmänräpäyksessä Jeesuksen toisen tulemisen yhteydessä (ks. 1. Kor. 15:52). Jos Jumala pystyy tekemään tällaista, miksi hän olisi tarvinnut miljardeja vuosia ensimmäiseenkin luomiseen, kuten teistinen evoluutio opettaa?

SAPATTI JA LUOMINEN

Seitsemännen päivän sapatti on tänä päivänä voimakkaan hyökkäyksen kohteena maallisissa piireissä ja uskonnollisissa yhteisöissä. Tämä nähdään siitä, miten työaikataulut maailmanlaajuisesti on järjestetty, miten monissa Euroopan maissa kalenteria on muokattu niin, että maanantaista on tehty viikon ensimmäinen päivä ja sunnuntaista seitsemäs, ja miten paavi hiljattaisessa ilmastonmuutosta koskevassa kierto-kirjeessään kutsuu seitsemännen päivän sapattia ”juutalais-ten sapatiksi” ja rohkaisee maailmaa noudattamaan jotakin lepopäivää maailmanlaajuisen ilmaston lämpenemisen hillitsemiseksi (Paavi Franciscus, *Laudato Si'*, Vatikaani: Vatican Press, 2015, s. 172, 173).

Lue 1. Moos. 2:1-3; 2. Moos. 20:8-11; Mark. 2:27 ja Ilm. 14:7. Miten luomisen ymmärtäminen liittyy neljänten käskyyn ja kolmen enkelin sanomaan?

Raamatussa sanotaan: ”Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn –.” (1. Moos. 2:2, RK 2012.) Monet luomisen kannattajat korostavat Jumalan työtä kuutena päivänä, mutta eivät huomaa, ettei Jumalan työ päättynyt kuudentena päivänä. Hänen työnsä päättyi siihen, että hän loi sapatin. Siksi Jeesus sanoo: ”Sapatti on asetettu [tehty, kuten engl. kielisissä käännöksissä ilmaistaan] ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.” (Mark. 2:27, VKR.) Jeesus saattoi antaa tämän arvovaltaisen lausunnon, koska hän teki/loi sapatin ikuisiksi merkiksi ja sinetiksi Jumalan liitosta kansansa kanssa. Sapatti on koko ihmiskuntaa varten.

Jeesus teki kolme asiaa sen jälkeen, kun oli luonut sapatin: Ensinnäkin, hän lepäsi (1. Moos. 2:2) antaen jumalallisen esimerkin halustaan levätä kanssamme. Toiseksi, hän siunasi seitsemännen päivän (1. Moos. 2:3). Luomiskertomuksessa eläimet siunataan (1. Moos. 1:22) ja Adam ja Eeva siunataan (1. Moos. 1:28), mutta ainoa päivä, joka siunataan, on seitsemäs päivä. Kolmanneksi, Jumala pyhitti sen (1. Moos. 2:3).

Mikään muu päivä ei saanut tällaista kolminkertaista merkintää. Nämä kolme asiaa toistetaan neljännessä käskyssä, joka viittaa luomiseen sapatin perustana (2. Moos. 20:11).

Lue Ilm. 14:7 ja 2. Moos. 20:11. Miten sapatti liittyy viimeisten päivien tapahtumiin?

LUOMINEN JA AVIO- LIITTO

Viimeisen vuosikymmenen aikana on tapahtunut suuria muutoksia siinä, miten yhteiskunta ja valtiovalta määrittelevät avioliiton. Monet valtiot ovat hyväksyneet samaa sukupuolta olevien avioliitot kumoten aiemmat lait, jotka ovat suojanneet perherakennetta, jonka keskiössä on yksi mies ja yksi nainen. Kehitys on ennennäkemätöntä. Se nostattaa uusia kysymyksiä avioliittoinstituutiosta, kirkon ja valtion välisestä suhteesta sekä myös avioliiton ja perheen pyhydestä sellaisina kuin Raamattu ne määrittelee.

Lue 1. Moos. 1:26-28; 1. Moos. 2:18, 21-24. Mitä opimme Jumalan ihanteista avioliittoon nähden?

Kuudentena päivänä tulee luomisen huippukohta: ihmisen luominen. Tässä kohtaa (1. Moos. 1:26) Jumalasta käytetään ensimmäistä kertaa monikkomuotoa: "Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme - -." Kolmiyhteisen Jumalan kaikki kolme persoonaa vastavuoroisessa rakkaudessaan luovat nyt jumalallisesti suunnitellun ihmisten välisen avioliiton maan päällä.

"Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät." (1. Moos. 1:27.) Aadam sanoo: "Tämä on luu minun luustani ja liha minun lihastani" (1. Moos. 2:23), ja hän antaa tälle nimen "nainen". Avioliitto edellyttää sitä, että "mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi" (1. Moos. 2:24).

Raamattu on yksiselitteinen siinä, että avioliitto on suhde miehen ja naisen välillä, jotka itse ovat peräisin omasta isästään ja äidistään, jotka myös olivat mies ja nainen. Käsitettä selkeytetään vielä ohjeessa, jonka maailman ensimmäiset vanhemmat saivat: "Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: 'Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne.'" (1. Moos. 1:28.) Viidennessä käskyssä lapsia (jälkikasvua) kehoitetaan kunnioittamaan isäänsä ja äitiään (2. Moos. 20:12). Tällainen keskinäinen suhde ei voi täyttyä minkään muun kuin heteroseksuaalisen parisuhteen kautta.

Lue Jeesuksen sanat Matt. 19:3-6. Mitä ne opettavat avioliiton luonteesta ja pyhydestä? Miten meidän tulisi ottaa varma ja uskollinen kanta Raamatun avioliittoa koskeviin periaatteisiin?

LUOMINEN, SYNTIIN- LANKEEMUS JA RISTI

Raamattu tarjoaa eheän kuvan siitä, miten täydellinen luominen, syntiinlankeemus, luvattu Messias ja lopullinen lunastus liittyvät yhteen. Nämä päätapahtumat ovat ihmiskunnan pelastushistorian perusteemoja.

Lue 1. Moos. 1:31; 1. Moos. 2:15-17 ja 1. Moos. 3:1-7. Mitä tapahtui Jumalan täydelliselle luomakunnalle?

Jumala totesi luomistyönsä ”erittäin hyväksi” (1. Moos. 1:31, RK 2012). ”Luomistyö oli nyt päättynyt. – Eedenin paratiisi kukoisti maan päällä. Aadamilla ja Eevalla oli vapaa pääsy elämän puun luo. Yksikään synnin tahra tai kuoleman varjo ei turmellut kaunista luomakuntaa.” (White, *Patriarchs and Prophets*, s. 47.) Jumala oli varoittanut Aadamia ja Eevaa siitä, että jos nämä söisivät kielletystä puusta, he olisivat kuoleman omia (1. Moos. 2:15-17). Käärme puheissaan väitti aivan päinvastoin: ”Ei, ette te kuole.” (1. Moos. 3:4.) Paholainen lupasi Eevalle runsaasti ymmärrystä ja Jumalan kaltaisuutta. Selvästikin Eeva uskoi Paholaista.

Miten Paavali vahvistaa Jumalan sanat, jotka löytyvät 1. Moos. 2:15-17? Lue Room. 5:12 ja 6:23.

Raamatussa näemme, miten myöhemmät raamatunkirjoittajat vahvistivat aiempia Raamatun lausuntoja ja toivat niihin lisävaloa. Room. 5-8 Paavali kirjoittaa synnistä ja pelastuksen kauneudesta: ”Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin kuolema on saavuttanut kaikki ihmiset – –.” (Room. 5:12.) Evoluution näkökulmasta katsottuna kuolema on ollut läsnä jo miljoonia vuosia ennen ihmiskunnan syntyä. Tällaisella ajatuksella on vakavat vaikutukset siihen, miten voimme hyväksyä Raamatun opetuksen synnistä, Kristuksen sijaiskuolemasta ristillä ja pelastussuunnitelmasta. Jos kuolema ei liity syntiin, silloin synnin palkka ei ole kuolema (Room. 6:23), eikä Kristuksella olisi ollut mitään syytä kuolla syntiemme puolesta. Niinpä luominen, syntiinlankeemus ja risti liittyvät erottamattomasti yhteen. Ensimmäinen Aadam on sidoksissa viimeiseen Aadamiin (1. Kor. 15:45, 47). Vaikka darvinistiseen evoluutioprosessiin sekoitettaisiin käsitys Jumalasta, siihen uskomisen on täydessä ristiriidassa koko kristinuskon perustan kanssa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 24–32, 93–98 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 23–30, 91–97.

”Vertailuun, kirjallisiin, kielitieteellisiin ja muihin seikkoihin perustuva kumulatiivinen näyttö antaa kaikilla tasoilla yhdensuuntaisen tuloksen johtaen siihen ainoaan johtopäätökseen, että 1. Mooseksen kirjan 1. luvun nimitys *jōm*, ’päivä’, tarkoittaa johdonmukaisesti kirjaimellista 24 tunnin vuorokautta.

1. Mooseksen kirjan kirjoittaja ei olisi voinut valita kokonaisvaltaisempaa eikä kattavampaa tapaa ilmaista ajatusta kirjaimellisesta päivästä kuin tapa, jota hän käytti.” – Gerhard F. Hasel, ”The ’Days’ of Creation in Genesis 1: Literal ’Days’ or Figurative ’Periods/EPOCHS’ of Time?” *Origins* 21/1 [1994], s. 30, 31.

”Älykkäimmätkin mielet, jos ne eivät ole Jumalan sanan ohjauksessa, hämmentyvät yrityksissään tutkia tieteen ja jumalallisen ilmoituksen suhdetta. Luoja ja hänen työnsä käy yli ihmisen ymmärryksen; ja koska näitä asioita ei voida selittää luonnonlakien pohjalta, raamatunhistoria julistetaan epäluotettavaksi.” (8T 258.)

Keskustelunaiheita:

1. Katso yllä olevaa Ellen G. Whiten lainausta. Kuinka usein näemme nykyäänkin käyvän juuri kuvatulla tavalla, jopa tunnustavien kristittyjen keskuudessa, jotka tieteen väitteiden edessä uskovat automaattisesti ennemmin tieteeseen kuin Raamatun kertomukseen, ja antavat näin ymmärtää, että raamatunhistoria on epäluotettavaa.

2. Miksi on mahdotonta samanaikaisesti ottaa Raamatun pelastusoppi vakavasti ja hyväksyä teistinen evoluutio?

3. Jos Raamattu on Jumalan ilmoitus, niin eivätkö silloin uskovien silmät avaudu kirjoitusten ilmoittamaan suurempaan todellisuuteen? Miten kristittyjä voidaan kutsua ”ahdasmieliseksi”, kun he avaavat mielensä Jumalan ilmoittamille raamatullisille totuuksille? Itse asiassa ateistinen maailmankuva on paljon ahdasmielisempi kuin kristillinen maailmankuva.

4. Kuinka Jumalan sanassa uskollisesti pysyvät kristityt voivat auttaa niitä, jotka kamppailevat seksuaaliseen identiteettiin liittyvien kysymysten kanssa? Miksi emme saa heittää kiviä sellaistenkaan ihmisten päälle, jotka aviorikoksesta tavatun naisen tavoin ovat syllisiä syntiin?